

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.712/2021/5.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Becsei Zoltán ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes., alperes címe

Az alperes képviselője:

Balassy Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Balassy Gábor ügyvéd

A per tárgya: személyes adat törlése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.23.425/2020/18.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 114.000 forint perköltséget, áfával terhelten.

Rögzítette, miszerint az eljárás illetékmentes.

[2] Határozatának indokolásában hivatkozott az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 2014. április 11-én hatályos 3. § 2., 9., és 10. pontjaira, a 4. § (1) bekezdésére, az 5. §-ára, a 6. § (1) bekezdésére, a 14. §-ára, a 17. §-ára, a 20. §-ára, a 65. §-ára, a 66. §-ára, valamint a 68. §-ára, továbbá a Pp. 2. §-ára, valamint a 265. §-ára.

[3] Rögzítette, miszerint a felperes keresetében kérte, hogy az alperesi engedményes által a felperessel szemben érvényesített követelés végrehajtása tárgyában közjegyző közjegyző által kiállított ügyszám számú végrehajtási záradék 1/a., 1/b., 1/c., 4/c. pontjában rögzített személyes adatokat törölje az alperes. Az érintett adatok: a felperes neve, lánykori neve, születési helye, ideje, a személyi azonosítója, lakcíme és az általa tulajdonolt ingatlan adatai.

[4] Az eljárás során alperes jogi érdeke volt az adatkezelés jogszerűségének bizonyítása. A jogszerűség vizsgálata során az alperesi adatkezelési jogosultság keletkezésekor hatályos Infotv. rendelkezéseit kellett figyelembe venni. Az Infotv. 67. § (6) bekezdése külön kiemeli, hogy a nyilvántartási szám az adatkezelés azonosítására szolgál és nem tanúsítja a nyilvántartásba vett adatkezelés jogszerűségét, így annak elmaradása, vagy késedelmes volta az adatkezelés jogszerűségét önmagában nem érinti.

[5] Az alperes 2014. április 14. napjától a követelés érvényesítése érdekében kezelte a felperes kereseti kérelemmel érintett személyes adatait. Az adatokhoz az alperes az engedményezési szerződéssel együtt átruházott okiratok alapján jutott, ezért az Infotv. 6. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogos érdek érvényesítése céljából szükséges adatok kezelésére ezáltal vált jogosulttá, így adatkezelése jogszerű.

[6] Az alperes 2015 júliusában bejelentette a követeléskezeléssel kapcsolatos tevékenységét a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak, amelyet a NAIH nyilvántartásba vett. A nyilvántartási számnak a későbbi levelezésben való feltüntetésének hiányát nem vizsgálta, mivel az adatok törlésére kizárólag jogellenes adatkezelés esetén kerülhetett volna sor. A regisztrációs szám, az azonosítási szám feltüntetése vagy annak elmaradása nem az adatkezelés jogszerűségének kategóriájába tartozik. Kiemelte, hogy a NAIH gyakorlata alapján sem eredményezi a regisztrációs aktus elmaradása a kezelt adatok törlését, a GDPR pedig akként módosította az Infotv.-t, hogy ezen nyilvántartási számot már fel sem kell tüntetni az adatkezelő iratain.

[7] Érdemben nem vizsgálta, hogy az alperesi bejelentés a NAIH felé az Infotv. 65. §-ának megfelelt-e, mivel a jelen eljárás kereteit meghaladja ennek a közigazgatási aktusnak a felülbírálata.

[8] A felperes által hivatkozott 3145/2013. (VII. 16.) AB határozat vonatkozásában megjegyezte, hogy az adatkezelő adatkezelésének nyilvántartásba vétele nem egy olyan abszolút feltétel, amelynek hiánya esetén az adatkezelés jogellenességének megállapítása és ennek jogkövetkezményeként, a kezelt adatok törlötetése lenne kérhető.

[9] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását és az alperes kötelezését a keresete szerinti adatok törlésére, valamint arra, hogy az adatok törléséről mindazokat haladéktalanul értesítse, akiknek az adatot adatkezelés céljára továbbította, továbbá kérte költségeinek megtérítését.

[11] Álláspontja szerint az alperes jogellenes adatkezelést folytatott és folytat a mai napig is. Az Infotv. 66. § (2) bekezdésben előírt húsz napos bejelentési határidő elmulasztását az alperesi jogi képviselő is kifejezetten elismerte. Az Alkotmánybíróság 3145/2013. (VII. 16.) határozatával pedig az elsőfokú bíróság ítélete szembehelyezkedik.

[12] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást hiányosnak és iratellenesnek minősítette a szerződés vonatkozásában és a körben, hogy nem került rögzítésre, hogy az

alperes nem tett eleget az Infotv. 66. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének. Az alperes végrehajtás iránti kérelme nem tartalmazza az adatkezelés nyilvántartási számát. Az adatkezelő nem tette meg az adatvédelmi bejelentést a követelés behajtásának kezdeményezése előtt. A végrehajtási záradék törlése iránti eljárásban pedig nem jelen peres eljárásban felhozott jogi érvekre hivatkozott.

[13] Hangsúlyozta, hogy 3145/2013. (VII. 16.) AB határozat [20] pontja egyértelműen rögzíti, hogy az engedményezéssel összefüggő adatkezelés az Infotv. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelező adatkezelésnek minősül.

[14] Kiemelte, hogy a keresetét nem az Infotv. 14. §-ára alapította, hanem az Infotv. 17. § (2) bekezdés a) pontjára. A jogellenes adatkezelés tényét pedig az alperesi képviselő a tárgyalási jegyzőkönyvben elismerte.

[15] Az alperes megszegte az Infotv. 66. § (2) bekezdését és a 65. § (1) bekezdését, ezért az adatkezelését jogellenesen folytatja. Az Infotv. 4. § (1) bekezdése szerint az adatkezelésnek minden szakaszában törvényesnek kell lennie, ezért az alperesi adatkezelés jogellenesnek minősül. Az alperes által keletkeztetett iratok nem tartalmazták az adatkezelési nyilvántartási számot, ezzel pedig megsértette az Infotv. 68. § (6) bekezdését is. Az Infotv. 3. § 10. pontja szerint adatkezelésnek minősül az adatok tárolása is, így az adatkezelés akkor is jogellenes, amennyiben a nyilvántartásba történő bejelentés csak az engedményezést követő 21. napon valósul meg. Ez akkor is igaz, hogy ha az alperes csupán tárolta az adatait.

[16] Hangsúlyozta, hogy az Infotv. 17. § (2) bekezdés a) pontja szerint a személyes adatot törölni kell, ha annak kezelése jogellenes. Ezen kötelezettség pedig független attól, hogy esetlegesen az adatkezelő az 5. § (1) bekezdés a) pontja, vagy b) pontja alapján végzi az adatkezelést. Hivatkozott az Infotv. miniszeri indoklására, miszerint a jogellenesen kezelt adat törlése kötelező. Az érintett jogainak korlátozására vonatkozó törvényi szintű rendelkezések mindig szűken értelmezendők, a kiterjesztő jogértelmezés ellentétes a jogalkotói szándékkal és Magyarország nemzetközi emberi jogi vállalásaival. Az alperesi adatkezelés nem lehet jóhiszemű, mivel az az Infotv. tételes megsértésével folyik.

[17] Az alperes a NAIH felé történő bejelentés során nem a törvényi előírásoknak megfelelő tartalommal jelentette be az adatkezelést, az nem tartalmazta az Infotv. 65. § (1) bekezdése szerinti kötelező tartalmi elemeket. Az alperes kérelme így nem szólhatott a személyes adatai kezelésének bejelentéséről.

[18] Az alperes adatkezelése megghiúsította a tájékozódásához való jogának érvényre juttatását. Az érintett kizárólag az adatkezelési nyilvántartási szám birtokában tud a jogainak érvényre juttatni.

[19] Az elsőfokú bíróság azon cél érdekében hozta meg a döntését, hogy a végrehajtási eljárást folytatni lehessen, az valójában legitimációt biztosít az adatvédelmi szempontból teljesen törvénytőn folyó behajtási eljárások folytatásához.

[20] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és költségeinek megtérítését kérte.

[21] Álláspontja szerint az adat kezelésének jogalapja az Infotv. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelező adatkezelés. A felperes személyes adatait célhoz kötöten, a fennálló követelése érvényesítése céljából kezeli, azok felhasználása a végrehajtási záradék kiállításához elengedhetetlenül szükségesek és alkalmasak voltak.

[22] Az adatvédelmi nyilvántartásba való késedelmes bejelentés és az adatkezelési nyilvántartási szám feltüntetésén túl a felperes az adatkezelési tevékenységét más okból nem kifogásolta. Az Infotv. 65. §-a, a 66. §-a, valamint 68. §-a alapján kötelező adatkezelés esetén az adatkezelési tevékenység jogszerűen végezhető nyilvántartásba vételt megelőzően is. Az adatvédelmi nyilvántartás egy regisztratív típusú eljárás volt, amelynek célja az érintettek tájékozódásának elősegítése volt, az adatkezelés azonosítására szolgált, azonban nem tanúsította az adatkezelés jogszerűségét.

[23] A késedelmes bejelentés nem akadályozta a felperes tájékozódási jogának érvényesítését, mivel az engedményezési értesítés megküldését követően tudomással rendelkezett arról, hogy adatai a birtokába kerültek. A késedelmes bejelentés csekély jelentőségű jogsérelemnek minősült, amelyet a NAIH a gyakorlatban nem szankcionált. Az Infotv. 14. § c) pontja alapján egyértelmű, hogy kötelező adatkezelés esetén törlés nem kérhető és a 17. § (2) bekezdés b) pontja alapján a törlés nem is teljesíthető. Az adatkezelése nem minősült jogellenesnek, az az érintett személyes adatok vonatkozásában törvényen alapuló adatkezelésnek minősül, így az Infotv. a törlésre kötelezést kizárja.

[24] A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére előterjesztett észrevételében fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat, és előadta, miszerint az alperes költségigénye jelentősen eltúlzott.

[25] Hangsúlyozta, hogy az alperes a fellebbezési ellenkérelmében elismerte a jogsértést. Az adatok törlését az Infotv. 17. § (2) bekezdés a) pontja írja elő ilyen esetben. Továbbá arra hivatkozott, hogy az Infotv. előírásainak a pénzügyi szervezetekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, ezért az alperes nem kezdhette volna meg akkor sem az adatkezelést, hogy ha a hatóság határidőben nem bírálta volna el a kérelmét.

[26] Ismételten hangsúlyozta, hogy jelen esetben nem az adatvédelmi nyilvántartásba vétel késedelme történt meg, hanem az alperes egyáltalán nem jelentette be az adatvédelmi nyilvántartásba az adatainak a kezelését.

[27] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával csupán részben értett egyet, az alábbiak okán.

[30] A felperes a fellebbezésében megalapozottan hivatkozott arra, miszerint az őt, mint zálogkötelezettet terhelő zálogjogot helyesen a azonosító szám azonosító számú szerződésből származó követelések biztosítására alapították meg.

[31] Helytállóan rögzítette azt az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az engedményezési szerződés létrejöttétől, 2014. április 14. napjától kezelte a felperes személyes adatait, ezért az Infotv. ezen időpontban hatályos rendelkezéseit kellett vizsgálni abban a körben, hogy alperes adatkezelése – annak megkezdésekor, majd később – jogellenes volt-e vagy sem.

[32] Az Infotv. 3.§ 2. pontja alapján az alperes birtokába jutott, felperessel kapcsolatba hozható adatok személyes adatok, az alperes tevékenysége ezen adatok vonatkozásában pedig az Infotv. 3. § 10. pontja alapján adatkezelésnek minősül.

[33] Ezt követően azt szükséges vizsgálni, hogy az alperes rendelkezett-e joggal a személyes adatok kezeléséhez. A peres felek e körben egyezően az Infotv. 5. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkoztak, amely szerint személyes adat – többek között – akkor kezelhető, ha azt törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete közérdeken alapuló célból elrendeli (a továbbiakban: kötelező adatkezelés).

[34] A másodfokú bíróság előtt is ismert a 3145/2013. (VII. 16.) AB határozat és annak [20] pontja, azonban a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli esetben nem kötelező adatkezelést végzett az alperes. Kötelező adatkezelést törvénynek, vagy annak felhatalmazása alapján helyi önkormányzati rendeletnek szükséges elrendelnie, azt nem az érintett, illetve az adatkezelő ezirányú döntése alapozza meg. Az Infotv. 5. § (3) bekezdése alapján kötelező adatkezelés esetén a kezelendő adatok fajtáit, az adatkezelés célját és feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelés időtartamát, valamint az adatkezelő személyét az adatkezelést elrendelő törvény, illetve önkormányzati rendelet határozza meg. A felek sem hivatkoztak ilyen jogszabályra, és a másodfokú bíróság előtt sem ismert olyan törvény vagy önkormányzati rendelet, amely a fenti kritériumok rögzítésével rendelné el az alperes adatkezelését. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a perbeli jogvitában többször hivatkozott Infotv. 66. §-ának (2) bekezdése szerint a kötelező adatkezelés nyilvántartásba vételét az adatkezelő az adatkezelést elrendelő jogszabály hatálybalépését követő húsz napon belül kérelmezi a Hatóságnál. A kötelező adatkezelés esetén tehát a nyilvántartásba vétel kérelmezésére meghatározott határidő az adatkezelést elrendelő jogszabály hatályba lépésének időpontjához igazodik. A másodfokú bíróság végül utal arra, hogy a Hpt. 161. § (1) bekezdése c) pontjának rendelkezése, amely szerint a banktitok kiadható harmadik személynek, ha a pénzügyi intézmény érdeke ezt az ügyféllel szemben fennálló követelése eladásához vagy követelése érvényesítéséhez szükségessé teszi, nem az adatkezelés egyik kötelező fajtáját hozza létre, hanem a titoktartási kötelezettség alól ad felmentést.

[35] A perbeli esetben a felperes korábban zálogszerződést kötött, majd a szerződésből eredő követelések vonatkozásában engedményezési szerződés került megkötésre, így a követelés jogosultja az alperes lett. A felek közötti jogviszony alapját tehát a szerződési szabadság alapján létrejött zálogszerződés képezi, az alapján vált adatkezelővé az alperesi jogelőd, majd az engedményezés következtében maga az alperes is. A perbeli esetben tehát a felperes – a perrel érintett – személyes adatainak a felvételére a zálogszerződés megkötése folytán, az ő hozzájárulásával került sor. Az Infotv. 6. § (5) bekezdése b) pontja szerint, ha a személyes adat felvételére az érintett hozzájárulásával került sor, az adatkezelő a felvett adatokat törvény eltérő rendelkezésének hiányában az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából, ha ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll további külön hozzájárulás nélkül, valamint az érintett hozzájárulásának visszavonását követően is kezelheti. Az alperesi adatkezelés jogalapja tehát az Infotv. 6. § (5) bekezdés b) pontja, amely esetében szükséges, hogy a jogos érdek érvényesítése a felperesi személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban álljon.

[36] A másodfokú bíróság ezt követően vizsgálta a fenti személyiségi jog korlátozásnak arányosságát. A keresettel érintett személyes adatok (név adatok, születési adatok, személyi azonosító, lakóhely, zálogtárgy adatai) olyan adatok, amelyek értelemszerűen egy zálogszerződés tartalmi elemei, azok további kezelése pedig szükséges a követelés behajtásához, azok kezelése nélkül a zálogjogosult jogos érdeke, a biztosított követelés kötelezettjének teljesítése nem lenne kikényszeríthető. Ezen megállapítás akkor is igaz, ha az engedményezés folytán válik valaki a biztosított követelés jogosultjává.

[37] A fentiek alapján tehát az alperes rendelkezett jogalappal a felperes – perrel érintett – személyes adatainak kezelésére.

[38] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogy az alperes adatkezelése egyéb okból jogellenes volt-e, így azt törölni kell-e az Infotv. 17. § (2) bekezdésének a) pontja alapján. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a korábban kifejtettek szerint az alperes adatkezelése nem kötelező adatkezelés, így az alperes által hivatkozott Infotv. 17. § (2) bekezdés b) pontja és abban hivatkozott 14. § c) pontja szerinti kivétel (kötelező adatkezelés) a perbeli jogvitában nem bír jelentőséggel.

[39] A felperes az adatkezelés jogellensége körében az adatvédelmi nyilvántartásba vétel hiányát, valamint az adatkezelés nyilvántartási számának feltüntetésének elmaradására hivatkozott.

[40] Az Infotv. 65. § (1) bekezdése értelmében a NAIH az adatkezelő személyes adatokra vonatkozó adatkezeléseiről az érintettek tájékozódásának elősegítése érdekében hatósági nyilvántartást vezet. A 68. § (1) bekezdése alapján a személyes adatok kezelésének nyilvántartásba vételét az adatkezelő – a kötelező adatkezelés kivételével az adatkezelés megkezdése előtt – kérelmezi a Hatóságnál. A kötelező adatkezelés, valamint a 68. § (2) bekezdésben foglalt eset kivételével az adatkezelés a nyilvántartásba vételt megelőzően nem kezdhető meg.

[41] Az alperesi adatkezelés fentiek szerint nem kötelező adatkezelés, és a 68. § (2) bekezdése szerinti kivétel sem alkalmazható, a (3) bekezdésének szabályozása folytán, ezért az alperes az adatkezelését a nyilvántartásba vételt megelőzően nem kezdhette volna meg, ennek ellenére azt megtette.

[42] A fentiek alapján az alperes dátum napját megelőzően úgy kezdte meg a felperes – perrel érintett – személyes adatainak kezelését, hogy nem tartotta meg az Infotv. 68. § (1) bekezdésnek előírását.

[43] Az alperes ellenkérelméhez csatolta a NAIH iktatószám iktatószámú határozatát, amely szerint az alperes adatkezelését dátum napján nyilvántartásba vették, a nyilvántartási szám NAIHnyilvántartási szám. Ettől az időponttól kezdődően megszűnt az alperesi adatkezelés vonatkozásában az Infotv. 68. § (1) bekezdésében foglalt tilalom megszegése.

[44] Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy jelen polgári perben nem vizsgálható, hogy az alperesi bejelentés a nyilvántartásba vételre az Infotv. előírásainak

megfelelt-e, és az sem, hogy a NAIH nyilvántartásba vevő határozata a jogszabályoknak megfelelt-e.

[45] Az Infotv. 68. § (6) bekezdése értelmében az adatkezelés nyilvántartási számát az adatkezelőnek az adatok minden továbbításánál, nyilvánosságra hozásánál és az érintettnek való kiadásakor fel kell tüntetni. Ezen kötelezettségét az alperes elmulasztotta.

[46] Jelen polgári perben a fentiek alapján arról kellett döntenie, hogy azon tény, miszerint az alperes adatkezelése 2015. július hó 21. napjáig nem volt nyilvántartásba véve a NAIH által, továbbá, hogy ezt követően nem tüntette fel a levelezéseiben az alperes az adatkezelés nyilvántartási számot, olyan körülményeknek minősülnek-e, amelyek következtében az alperes adatkezelése jogellenes, és így az adatokat törölni kell az Infotv. 17. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A másodfokú bíróság e körben ismételten hangsúlyozza, hogy a felperes az alperesi adatkezelés jogellenessége körében egyéb körülményekre nem hivatkozott.

[47] Az Infotv. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerint a személyes adatot törölni kell, ha a kezelése jogellenes. Ezen jogkövetkezmény tehát a törvény megfogalmazása szerint akkor alkalmazandó, amennyiben az adatkezelés jogellenessége fennáll. Másképpen fogalmazva, a múltbéli jogellenes adatkezelés nem feltétlenül eredményezi azt, hogy a jelenben szükséges az adatokat törölni. A felperes által hivatkozott 4. § (1) bekezdése szerinti elv, a személyes adatok kezelésére általánosságban előírt elv, azonban az nem eredményezi azt, hogy egy több mint öt évvel korábban bekövetkezett adatkezelői mulasztás és nyilvántartási szám feltüntetésének elmaradása okán – minden további vizsgálat nélkül – a személyes adatokat törölni szükséges.

[48] A másodfokú bíróság ezt követően az alperesi mulasztások jellegét, azok hatásait vizsgálta.

[49] Az Infotv. 65. § (1) bekezdése kimondja, hogy az adatvédelmi nyilvántartást annak érdekében vezeti a NAIH, hogy az érintettek tájékozódását elősegítse, míg a 68. § (6) bekezdése alapján a nyilvántartási kérelemnek helyt adó határozat tartalmazza a nyilvántartási számot, amely az adatkezelés azonosítására szolgált. Az adatvédelmi nyilvántartásba vétel tehát egy regisztráció, amelynek törvényben deklarált célja az érintettek tájékozódásának elősegítése, amely a nyilvántartási szám keletkeztetésével és annak az adatkezelő általi feltüntetésével valósul meg. Ezen tájékozódás azonban nem az Infotv. 14. §-ában biztosított egyik érintetti jogot, nem az a) pont szerinti tájékoztatáshoz való jogot takarja. Ezen tájékozódás a NAIH által vezetett adatvédelmi nyilvántartásba való, a 68. § (4) bekezdése szerinti betekintési jog gyakorlását segíti elő. Az adatvédelmi nyilvántartás pedig a 65. § (1) bekezdésében meghatározottakat tartalmazza. Ismételten szükséges hangsúlyozni azt, hogy a nyilvántartásba vétel során a NAIH nem vizsgálja az adatkezelés jogszerűségét, ezért a nyilvántartásba vétel nem is tanúsítja az adatkezelés jogszerűségét.

[50] A perbeli esetben azonban nem merült fel olyan adat, ami azt támasztaná alá, hogy a felperes a nyilvántartásba vétel elmaradása és ebből kifolyólag a nyilvántartási szám hiánya, majd később a nyilvántartási szám feltüntetésnek alperesi általi elmulasztása folytán ne tudta volna azonosítani az alperesi adatkezelést, az bármilyen módon az Infotv. 14. § szerinti érintetti jogainak az érvényesítését korlátozta volna. Éppen ellenkezőleg, a felperes által a keresetlevélhez csatolt okiratok, így a 2014. április hó 14. napján kelt jogutódlási nyilatkozat, továbbá a 2014. május hó 9. napján kelt értesítő adattartalma elegendő volt ahhoz, hogy az érintetti jogait gyakorolja, így akár a 14. § a) pontja alapján előterjesztett tájékoztatási kérelme alapján a 15. §-a szerinti tájékoztatást adjon az alperes.

[51] A GDPR 2018. május 25. napjától való alkalmazása alapján az adatkezelőket már nem terheli az adatkezelés nyilvántartásba vétele kérelmezésének kötelezettsége és értelemszerűen ennek folytán az így generált nyilvántartási szám feltüntetése, a NAIH által vezetett nyilvántartás megszűnt. A GDPR rendelkezéseivel összhangban az Infotv. sem tartalmaz ilyen szabályokat 2018. július 26. napjától. Ezen jogszabályváltozás is azt támasztja alá, hogy a korábbi regisztrációs eljárás nem érintette az információs önrendelkezési jog, a személyes adatok védelméhez fűződő Alaptörvényben biztosított alapjog védelmezni kívánt lényegi magját. A bejelentés késedelmes volta, illetve annak hiánya nem olyan jellegű megsértése az Infotv. hivatkozott rendelkezéseinek, amely a felperest megillető önrendelkezési jogot oly mértékben korlátozná, hogy az indokolná a felperesi személyes adatok kezelésének megszüntetését eredményező törlés elrendelését.

[52] A perben többször hivatkozott 3145/2013. (VII. 16.) AB határozat [15] pontja szerint „Az Alkotmánybíróság személyes adatok védelméhez való joggal kapcsolatos gyakorlata szerint ezen alapjog funkciója az adatokkal való rendelkezés biztosítása...”, míg a 642/B/2006 AB határozat alapján „az információs önrendelkezési jog alapvető lényege, hogy „mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát.” Ezen AB határozatok is azt támasztják alá, hogy az információs önrendelkezési jog alapvető lényege és gyakorlásának feltétele a célhoz kötött adatkezelés és az, hogy az érintett megismerhesse az adatainak kezelésének terjedelmét, körülményeit. A fent kifejtettek alapján az alperes adatkezelése joggal bírt, a felperes pedig a részére megküldött okiratok alapján olyan helyzetbe került, hogy az érintetti jogainak gyakorlásától nem volt elzárva.

[53] A másodfokú bíróság utal arra is, hogy az alperes öt évvel ezelőtti mulasztása, majd a nyilvántartási szám feltüntetésének a hiánya – amelyek a fentiek szerint adminisztratív jellegű mulasztások voltak – az Infotv.-nek az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezése alapján nem vezethetnek arra az eredményre, hogy az alperes a [36] pontban részletesen taglalt jogi érdekének védelmének biztosítékát elveszítse azáltal, hogy a felperes személyes adatait törölnie kellene.

[54] A fentiek következtében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[55] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alkalmazásával állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla az alperes által felszámított 200.000 forint munkadíjat az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, az ugyanis nem állt arányban a ténylegesen szükséges ügyvédi tevékenységgel.

[56] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2021. november 9.

Dr. Hercsik Zita s.k.
s.k.

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.

Dr. Kovács Éva

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró